

ת"פ 54047/01/13 - מדינת ישראל נגד ציגאן ליטבין

בית משפט השלום בירושלים
ת"פ 54047-01-13 מדינת ישראל נ' ליטבין

בפני
בעניין: כבוד השופט שמואל הרבסט
מדינת ישראל

המאשימה

נגד

ציגאן ליטבין

הנאשם

גזר דין

במקורותינו נאמר, כי כאשר עולה השחר ומתגלה גופתו של הלך מוטלת בשדה ואין ידוע מי הרגו, יש לנקוט במספר צעדים, כאשר הראשון והמשמעותי שבהם הוא קביעת זהותה של העיר הקרובה באמצעות מדידה.

לאחר שנקבעה זהותה של העיר הנ"ל, מתייצבים זקניה וראשיה במקום נפילתו של האלמוני, ומכריזים בראש מורכן כי **"ידינו לא שפכה את הדם זה ועיננו לא ראו"** (ספר דברים, פרשת שופטים, פרק כא' פס' א'-י').

חז"ל במשנה תמהים על הצהרת זקני העיר שלא שפכו את דמו של הנרצח: **"וכי על דעתנו עלתה שזקני בית דין שופכי דמים הם?!"**

תמיהה זו, במקומה היא.

אין לשכוח כי זקני העיר באותה התקופה היו מנהיגי הציבור ואף שופטיו, ותמוה הדבר עד מאוד הכיצד נדרשים הם לכפור בהאשמה אשר עניינה הוא רצח של ממש.

ולפיכך הם מסבירים כי משמעות הכרזה זו היא, שזקני העיר מצהירים שלא נמנעו מללוות את ההרוג ומלתת לו אוכל ומשקה, כך שנאלץ הוא לצאת ללא ליווי וללא צידה בשעת סכנה, ומשום כך נרצח, ובמידה כזו או אחרת רובצת אשמה מסויימת, כחברה, לפתחם של זקנים אלו (משנה, מסכת סוטה, פרק ט').

כך בפרשת "עגלה ערופה" (הנקראת על שם הקורבן המוטל על זקני העיר בשל אחריותם למותו של ההלך), וכך אף במקרה דנן.

הרקע, האישומים והסדר הטיעון

ביום 8.6.10 הלכו לעולמם המנוחים, **לי ותקין**, קטינה ילידת 1994, קטינה בת 16 שנים, **וראוף זינלוב**, יליד 1989 צעיר בן 21 שנים, וזאת לאחר ששתו כמות גדולה של סם מסוכן מסוג "מתאדון".

נגד הנאשם כתב אישום המייחס לו עבירות של הספקת סם מסוכן לפי סעיף 13 לפקודת הסמים המסוכנים [נוסח חדש], התשל"ג-1973 (להלן: "**פקודת הסמים המסוכנים**"), שתי עבירות של גרם מוות ברשלנות ומעשה פזיזות ורשלנות לפי סעיפים 304 ו-338(9) לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן: "**חוק העונשין**"), לאחר שהמאשימה מצאה כי הסם הגיע לידי המנוחים מידי של הנאשם ובעטיה של רשלנותו.

ביום 17.1.18, ולאחר שנשמעו עדויותיהם של מספר עדים בתיק, הגיעו הצדדים להסדר טיעון אשר על פיו תוקן כתב האישום, והנאשם הודה והורשע בעבירות המיוחסות לו. תיקון כתב האישום לא כלל את תיקון סעיפי החיקוק אשר נכללו בכתב האישום המקורי.

כתב האישום המתוקן מתאר את שרשרת האירועים מליל 7.6.10, אשר בסופו מצאו המנוחים את מותם הטראגי.

ראשיתו של אותו לילה, הינו בכך שהנאשם דנן אשר התרועע עם שתי ידידות צעירות, מצא תוך כדי כך במרכז העיר ירושלים תיק, ובו שקית חומה המכילה שמונה בקבוקים המכילים סם מסוכן מסוג "מתאדון" (להלן: "**הסם**"), בכמות שאינה ידועה.

על גבי הבקבוקים היה רשום כי הם מכילים מתאדון, והנאשם ידע כי זו תכולתם. הנאשם הוציא את שמונה הבקבוקים מהתיק והשאיר את התיק במקום.

הנאשם נטל את שמונת הבקבוקים, שפך ואיחד את תכולתם לבקבוק ריק של מים מינרלים בנפח חצי ליטר. לאחר מכן, עבר הנאשם עם ידידותיו לאזור רחוב ריבלין בירושלים, ופגש בחבורת צעירים, ביניהם המנוחים וכן שניים נוספים: מנ' ומק'.

הנאשם אפשר למנ' לקחת את הבקבוק לאחר שביקש זאת מנ' ממנו. מנ' שתה לגימה מהבקבוק ורבע שעה לאחר מכן החל להקיא תוך שהוא אומר לנאשם כי מדובר בחומר חזק והזהירו שלא יעביר אותו לאחר.

המנוח ביקש אף הוא מהנאשם את בקבוק המתאדון, והנאשם אפשר לו לקחת את הבקבוק. המנוח שתה מהבקבוק. מנ' הוסיף אף הוא ושתה לגימה נוספת.

כתוצאה משתיית המתאדון, חש מנ' באותה עת טשטוש רב, והוא הרבה להקיא.

המנוח, אשר שתה כמות של כפקק, ציין כי הוא אינו חש כל השפעה וביקש מהנאשם שייתן לו לשתות עוד. הנאשם אמר למנוח להמתין זמן מה עד שהמתאדון ישפיע עליו ואף ציין בפניו כי הכמות אותה שתה המנוח בפעם הראשונה היא כמות גדולה מדי, ושלא יוסיף לשתות עוד, אולם המנוח הוסיף ושתה, על אף אזהרה זו.

סמוך לשעה 04:00 ביקש הנאשם לעזוב את המקום ואמר כי בכוונתו לזרוק את הבקבוק, אשר היה אותה העת בתיקו. כתב האישום המתוקן מציין בנקודה זו, כי הנאשם רצה לזרוק את בקבוק המתאדון מהטעם שהחזקתו אינה חוקית ללא שיש היתר כדיון.

המנוח ביקש מהנאשם את בקבוק המתאדון חלף האפשרות שהנאשם יזרוק אותו. בהתאם לכך, הניח הנאשם את תיקו ואמר למנוח להוציא את בקבוק המתאדון בעצמו. המנוח עשה כן ולקח את בקבוק המתאדון לרשותו. אחר זאת, הלך הנאשם מהמקום.

לאחר מכן שתתה המנוחה במקום לפחות 2 פקקים מבקבוק המתאדון.

בהמשך לכך, הלכו המנוחים יחד עם מנ' ומק' לביתם של המנוחים ברח' טבריה בירושלים, כשברשותם בקבוק המתאדון.

בהגיעם לבית המנוחים, המשיכו הארבעה לשתות מבקבוק המתאדון. בתוצאה מכך, הקיאו מספר רב של פעמים.

מנ' עזב את דירת המנוחים ופנה לקבלת טיפול רפואי בבית החולים ועבר שטיפת קיבה והחדרת נוזלים לגוף. מק' שחש אף הוא ברע והקיא לרוב, עזב את בית המנוחים והלך לביתו. בשעות הצהריים לפני האסון, בין השעה 12:00 לבין השעה 13:00, שוחח מנ' עם המנוחים באמצעות הטלפון והפציר בהם להתפנות לטיפול רפואי, אך הם צחקו.

כתוצאה משתיית המתאדון, נגרמה למנוחים הרעלה חריפה ממנו, אשר גרמה למרבה הצער, למותם.

כתב האישום המתוקן מפרט כי רשלנותו של הנאשם התבטאה בבאים:

1. **הנאשם נטל לידי סם מסוכן ללא היתר כדן.**
2. **הנאשם איחד את שמונה בקבוקי המתאדון שמצא ושפך את החומר לבקבוק אחד. בכך יצר הנאשם את הסיכון לשימוש בלתי מבוקר בסם מסוכן מסוג מתאדון.**
3. **הנאשם סיפק סם מסוכן לאחרים, מתוך בקבוק ללא סימני מדידה וללא כלי מדידה.**
4. **הנאשם סיפק לאחרים סם מסוכן ללא היתר, וזאת על אף שהזהר שלא לעשות כן.**
5. **הנאשם איפשר גישה לסם מסוכן בעת שהיה ברור כי בכוונת המנוח ואחרים נוספים להשתמש בו.**
6. **הנאשם איפשר למנוח גישה לסם מסוכן, על אף שידע כי המנוח שתה זה מכבר כמות גדולה ומשמעותית.**
7. **הנאשם לא נקט אמצעי זהירות מתחייבים בנסיבות העניין של שימוש בסם מסוכן מסוג מתאדון.**

במסגרת הסדר הטיעון, הודיע המאשימה כי תטען לענישה הכוללת **עשרה חודשי מאסר** בפועל ומאסר מותנה, ואילו הנאשם נותר חופשי בטיעונו.

הצדדים הסכימו כי שירות המבחן יערוך תסקיר בעניינו של הנאשם, ומבלי שהדבר היווה התחייבות לעמדה עונשית כזו או אחרת באותו שלב משפטי בו היינו מצויים, הוריתי לממונה על עבודות השירות לערוך חוות דעת מתאימה בעניינו.

תסקיר שירות המבחן

התסקיר מיום 14.5.18, מלמדנו כי הנאשם רווק, בן 31 שנים, אשר עלה ארצה מברית המועצות לשעבר עם אמו בשנת 1996, בהיותו בן 10.

הנאשם הוא בין יחיד להורים אשר התגרשו בשנת 1996, לפני עליית של הנאשם ואמו ארצה. אביו סבל מהתמכרות לאלכוהול ונהג באליומות פיזית קשה כלפי אשתו וכלפי הנאשם ומאז גירושי הוריו, אין לנאשם קשר עם אביו. אמו של הנאשם נמצאת בהוסטל שיקומי.

עם עלייתם ארצה, התיישבו הנאשם ואמו באלון שבות והנאשם נשלח ללימודים בפנימייה דתית, שם סבל מאליומות מתמשכת ובהמשך עבר בין פנימיות שונות. בהמשך חבר לחברה שולית והחל לצרוך משקאות חריפים וסמים, ועל רקע זה החל לבצע עבירות שונות. לנאשם נפתחו תיקים במשטרה והוא הופנה לשירות המבחן לנוער, אך לא שיתף פעולה.

בשלב מסוים עזב את הפנימייה, ובמשך תקופה ממושכת היה חסר קורת גג, עד לגיל 22 שנים. לאורך שהותו ברחוב ללא קורת גג, נחשף לחברה שולית, לסמים ואלכוהול ועבד בעבודות מזדמנות. בשנת 2010 החל לגור עם בת זוג, אשר הפרידה ממנה לוותה במשבר עמוק וחזרה לחיים ברחוב. בשנת 2013 הנאשם ריצה 8 חודשי מאסר עקב עבירת אלימות כפי שיפורט בהמשך, ומאז שחרורו הוא מתגורר בגפו בדירה שכורה ועובד כטבח במסעדה.

הנאשם מסר כי מגיל 16 צרך סמים שונים, ביניהם הרואין, עד אשר הפסיק את השימוש בהם בגיל 23 שנים, לאחר שחברו מת ממנת יתר, אך המשיך את השימוש בסמים "קלים" יותר ובאלכוהול.

שירות המבחן מסר על הפניות הקודמות של הנאשם לשירות- בשנת 2007 לאחר שהורשע בעבירה של פריצה לרכב, בגינה ריצה עונש של"צ ובשנת 2013, בגין עבירה של תקיפה הגורמת חבלה של ממש בגינה ריצה 8 חודשי מאסר בפועל.

באשר לעבירה הנוכחית, הנאשם מקבל אחריות על התנהגותו הרשלנית והפיזיה, מבין את תוצאותיה הקשות ומביע חרטה כנה.

שירות המבחן העריך כי ברקע לביצוע העבירה דפוס אישיות שהתפתחה בצל אב אלים, ללא דמות סמכות מכילה ומגינה, טראומות שטרם עובדו והשתייכות לחברה שולית, בשימוש בסמים ואלכוהול ודפוס כוחני, כדרך להשיב לעצמו תחושת ערך ופיצוי על הפגיעות בחייו.

שירות המבחן העריך עוד, כי העבירה שייכת לתקופה בה ניהל אורח חיים שולי, ללא חשיבה על השלכות מעשיו, על תוצאותיהם ועל עתידו. כיום, מאז שחרורו ממאסר בשנת 2013, מנהל אורח חיים תקין הכולל עבודה יציבה והימנעות מביצוע עבירות כפי שעולה מעיון ברישומי הפלילי.

במסגרת הקשר עם שירות המבחן, השתתף הנאשם בקבוצה טיפולית המיועדת לאנשים אשר הורשעו בגרימת מוות ברשלנות. הנאשם הגיע לכל המפגשים, הצליח לשתף בתחושותיו באשר לעבירה והביע צער כן על ביצוע העבירה והשלכותיה הקשות. לצד זאת, הנאשם התקשה להיות במגע עם התכנים הקשים של הטרומה והשלכותיה וחווה בשל כך בדידות. הנאשם מסר כי בעקבות השתתפותו בקבוצה הצליח בצורה עמוקה יותר לבחון ולהבין את אחריותו לטרגדיה המתוארת כתב האישום המתוקן.

שירות המבחן התרשם כי הנאשם ערך שינוי משמעותי בחייו בשנים האחרונות, כפי שבא לידי ביטוי בהצלחתו להתמיד

בעבודה, להימנע מעיסוק בפלילים ובהבעת שאיפות נורמטיביות לעתיד, והעבירה שייכת להתנהלותו בעבר ואינה מאפיינת את התנהלותו כיום.

שירת המבחן עמד על כך, כי על אף חומרת המעשים והתוצאות הטראגיות, חלף זמן רב מאז ביצוע העבירות, הנאשם הצליח לייצב עצמו מבחינה תעסוקתית והביע חרטה כנה על המעשים.

שירות המבחן התרשם כי שליחתו של הנאשם למאסר בפועל תביא לפגיעה **מיידי** ממשית בתפקודו התקין ועלולה להביא לרגרסיה במצבו ולכן המליץ כי יוטל על הנאשם **מאסר שירות** **בעבודות שירות** כעונש מציב גבול ומוחשי, אך מאפשר המשך תפקוד תקין, לצד מאסר מותנה.

חוות דעת הממונה על עבודות השירות

הממונה על עבודות השירות מצא את הנאשם מתאים לעבודות שירות במגבלות המפורטות בחוות הדעת, ומותנות בכך שהנאשם לא יעסוק או ישתמש בסמים מסוכנים במהלך ריצוי העבודות.

עדות הורי המנוחה

בדיון אשר התנהל בפרשת העונש שמעתי את עדויותיהם של הורי המנוחה.

אביה של המנוחה, **מר יהודה ותקין**, סיפר כי בתו גדלה ו"**קיבלה כל מה שילד יכול לחלום לקבל, משפחה, בית ספר, חוגים וחברים**".

מדבריו עולה, כי המנוחה הייתה ילדה חכמה, מחוננת, חברותית ומקובלת.

עוד סיפר מר ותקין, כי לאחר שהכירה בתו את המנוח, הרי שהלכה שבי אחריו, אך התמידה באהבתה הגדולה לרכיכה על סוסים, ואף המשיכה לנגן בכישרון רב בכלי נגינה שונים.

לדבריו, חייו לפי האירוע נשוא כתב האישום המתוקן ואחריו השתנו לאין ערוך, וציין אף כי ילדיו האחרים חיו וחיים בצילה של טראומה זו.

אימה של המנוחה, **גב' פיונה קנטר**, סיפרה אף היא בבכי על בתה המנוחה ועל כישרונותיה הברוכים, וציינה כי גם חייה שלה השתנו מקצה לקצה ביום בו אירע האסון המתואר בכתב האישום המותקן.

אף היא ציינה בדבריה את ההשפעה הקשה של האירוע על ילדיה האחרים, ובאצילותה אמרה כי "**אני לא כועסת... אני מבקשת שהוא (הנאשם - ש.ה.) יגיד לי סליחה ושהוא יבין שהוא הרס לי את החיים... אני רוצה לקבל סליחה**".

הטיעונים לעונש

באת כוח המאשימה, **עו"ד מוריה הירש**, חזרה ופירטה בטיעוניה לעונש את העובדות המוסכמות המופרטות בכתב

האישום, תוך שהיא מוסיפה ומסבירה כי מדובר ברשלנות אשר מקורה בביצוע עבירה פלילית של אספקת סם מסוכן, ועל כן אין לנקוט כלפי הנאשם בגישה מקלה בשל העובדה כי הוא זה אשר יצר את המפגע, הביאו למקום האירוע, ואפשר לאחרים להשתמש בו על אף אזהרות והתראות אשר הועברו אליו מן המשתתפים האחרים.

לדבריה, יש לדחות את גישת שירות המבחן המצדדת הטלת עונש אשר ירוצה בעבודות שרות משום שמדובר "בנקודת מבט צרה שמתייחס לנאשם ולא לוקחת בחשבון את האינטרס הציבורי שעל בית המשפט לשקול במקרה הזה".

בסוף דבריה, עתרה באת כוח המאשימה להשתת עונש בן עשרה חודשי מאסר אשר יהיה בו כדי להדגיש את ערך קדושת החיים, אשר נרמס במקרה דנן.

בא כוח הנאשם, עו"ד א. פוקסברומר, טען בדבריו כי מדובר באסון כבד מנשוא, אך יש לשייך לנאשם את אשר עשה ולא להצמיד אליו אחריות אודות מעשים וצעדים אשר הוא אינו נושא באחריות בעניינה. לדבריו, רמת הרשלנות צריכה להיגזר מהצפיות הנמוכה לקרות האסון אשר הייתה במקרה דנן, ומכאן שיש להסתפק בענישה הכוללת מאסר אשר ירוצה בעבודות שירות, ותו לו.

בא כוח הנאשם הדגיש כי מאז קרות האירוע, הנאשם הסתגר בבדידותו, אך במקביל פנה לאורח חיים יצרני, והוא עובד ומפרנס עצמו.

בסוף דבריו, ציין בא כוח הנאשם כי "אני מבקש שבגזר הדין יועבר מסר למאשימה שהלקחים שצריך להפיק מהאסון כדי למנוע אולי אסונות נוספים... זה מחייב את המדינה לתת מענה...".

בסופה של פרשת העונש ביקש הנאשם להתנצל בפני משפחות המנוחים על כל הצער אשר נגרם להם.

לאחר סוף דברי הנאשם, ביקש אבי המנוחה לציין כי עוד בטרם האירוע הטרגי "כל הרשויות ידעו" אודות האפשרות כי יקרה אסון, והוא ציין בדמעות כי "אם לא ייצא הד שיש דין ויש דיין בירושלים, אז הכל בזבז".

דין והכרעה

מתחם העונש ההולם

הנאשם הורשע בשלוש עבירות אשר הובילו למותם של המנוחים: הספקת סם מסוכן, גרם מוות ברשלנות ומעשה פזיזות ורשלנות. שלוש העבירות, אל אף השוני ביניהם והשתייכותה של עבירת הסם לפקודת הסמים, נועדו להגן על ערך מרכזי בחברתנו, הוא קדושת חייו של האדם.

לצדה של עבירת גרם מוות ברשלנות בה הורשע הנאשם, קבוע עונש מרבי של 3 שנות מאסר. המתח בין חיי האדם המקופחים בעבירה זו, אל מול הענישה שאינה מן החמורות בחוק העונשין, מצביע על ייחודה של עבירה זו והוא מעשה עבירה שנעשה ביסוד נפשי של רשלנות, ללא כוונה מיוחדת, ולמעשה ללא כוונה פלילית בכלל, אל מול התוצאה הקשה

והבלתי הפיכה של קיפוח חיים.

התחקות אחר הענישה הנוהגת בפסיקה בעבירה זו מעלה כי על אף שההרשעות בעבירה זו הן רבות, הרי שנסיונות המקרה המיוחד שלפניי הן יוצאות דופן, וקשה עד מאוד למצוא מקרה בעל מאפיינים דומים למקרה שלפניי.

נסיבות האירוע הקשה מתארות כי הנאשם שהה עם ידידותיו כאשר מצא את בקבוק הסמים. האם הנאשם ידע ששתיית הסמים בידי אחרים תביא למותם?

לא ניתן לקבוע זאת בוודאות (ומשום כך, יש להעריך, כי כתב האישום תוקן, כאמור), אך עם זאת, ניתן להסיק מנסיונות כתב האישום המתוקן, כי הנאשם ידע היטב שמדובר בחומר מסוכן. הבקבוקים היו מסומנים ונרשם על גבם כי הם מכילים מתאדון. הנאשם איחד את תכולת הבקבוקים לבקבוק אחד והניח את הבקבוק כך שלאחרים היתה גישה אליו. כפי שעולה מהנסיבות, הנאשם לא השקה את המנוחים והאחרים בסם, ומנ' והמנוח הם שביקשו מהנאשם את הבקבוק, ולכן לא מדובר ביוזמה או הגשת המשקה בידי הנאשם למנוחים, אלא **הם** אלה אשר ביקשו ממנו את הבקבוק.

בהמשך, לאחר שמנ' שתה לגימה מהבקבוק והחל להקיא, אמר מנ' לנאשם כי מדובר בחומר חזק וטוב יהיה אם לא יעבירו לאחר, אך הנאשם אפשר למנוח לקחת את הבקבוק והמנוח שתה ממנו.

הנאשם אמר למנוח שלא להוסיף ולשתות מן הסם, לאחר ששתה ממנו בפעם הראשונה, ומכאן שהנאשם היה מודע לסכנה הנובעת משתייה מרובה של הסם, גם אם לא לתוצאה של מוות, ולכן ניסה לעצור את המנוח מלהוסיף ולשתות את הסם.

לבסוף ביקש הנאשם לשפוך את תכולת הבקבוק, אך המנוח ביקש ממנו לקבל את הבקבוק, והנאשם הניח את הבקבוק בתיקו ואמר למנוח להוציא את הבקבוק בעצמו.

בהמשך, המנוח לקח את הבקבוק והנאשם עזב את המקום. שתיית המנוחים מהסם לאחר מכן, היתה ללא נוכחות הנאשם והנאשם לא נחשף להתדרדרותם ההדרגתית אשר התרחשה בדירתם, עד למותם העצוב והמצער.

רשלנותו של הנאשם מתחילה באיסוף הבקבוקים המסוכנים, איחודם לכדי בקבוק אחד, הנגשתם למנוחים ולשניים האחרים, והיא מתחדדת לאחר שמנ' אמר לו כי מדובר בחומר חזק אשר יש להימנע מלהעבירו לאחרים.

נראה כי באותו לילה נמהר ובאותה חוויה קשה שהיו מעורבים בה מספר צעירים, היו מספר תחנות, אשר בהן היו לנאשם הזדמנויות לעצור ולמנוע את התוצאה המצערת. לו היה הנאשם מתעשת עם תחילת התופעות שנגרמו לאלה אשר שתו מן הסם בתחילה- ההקאות מהן סבל מנ' לאחר השתייה מהסם, לו היה שופך את תכולת הבקבוק כפי שתכנן לעשות לפני פרידתו מהמנוחים - היה האסון הכבד נמנע והמנוחים היו עוד עמנו, בין החיים.

עובדה אחת מרחיקה את הנאשם מן התוצאה הסופית, ואחרת מקרבתו, אך נדמה כי סך כל העובדות כולן מלמד על אחריותו המופחתת של הנאשם בכל הכרוך ברשלנותו.

אך עם זאת, תוצאת העבירות אשר הנאשם ביצע - קשה, כואבת ומזעזעת. אדם צעיר בראשית דרכו בחייו ונערה צעירה, מוכשרת ומחוננת, אשר עתידה לפניה - קיפוח שניהם את חייהם.

אותו לילה, ואותו החומר המסוכן, גדע את חייהם, החריב את חלומותיהם ושאפויותיהם. לא רק חיי המנוחים עצרו מלכת, אלא גם חיי משפחותיהם, אשר את הכאב, הצער והיגון שנגרם להם- קשים מנשוא. הפגיעה בערך המוגן - החיים וקדושתם - היא מלאה.

בהתייחס לשאר הנסיבות הקשורות בביצוע העבירות, הרי שעולה כי הנאשם לא תכנן את מעשיו מראש, מדובר בהתנהגות רשלנית ופזיזה, ללא מחשבה על השלכות המעשים ועל התוצאות האפשריות שלהם.

לא בצע כסף עמד לנגד עיניו של הנאשם ונראה כי לא היה לו מניע מכון לביצוע המעשים, אלא הרשלנות והפזיזות לצד ההקשר החברתי, תוך כדי פעילות משותפת של הצעירים, שייתכן שהיו בה רצון למצוא חן, צורך בהכרה וקבלה מצדו של הנאשם.

עם זאת, יש להגיד באופן ברור ונחרץ כי, ככל הנראה, ועד היכן שהבנתנו המשפטית מגעת, הרי שעיקרה של האחריות במקרה דנן, אינו נופל תחת ידיו של הנאשם דנן.

על אף שהביא את החומר האסור לשימושם של האחרים, הרי שלא כפה עליהם את שתייתו, ולא הכריח אותם לעשות כן.

מעובדות כתב האישום המתוקן עולה, כי בשלב מוקדם יחסית של האירוע, עברה השליטה בו לידי המנוח, אשר השפעתו על הסובבים הייתה משמעותית, ומקל וחומר השפעתו על המנוחה אשר הייתה קשורה עימו בקשרי אהבה, וכן הייתה צעירה ממנו בכחמש שנים, אשר הן משמעותיות ביותר בתקופת הנעורים.

הנאשם הבין את המעשה ואת הפסול הטמון בו, ומה רב הצער על כך שלא השכיל להימנע מלבצע את העבירות שסופן ידוע.

הפגיעה בערך המוגן היא קשה ורבה, הנסיבות מטלטלות אך מיוחדות ויוצאות דופן, בהעדר רכיב של כוונה ורצון של הנאשם להביא לתוצאה המצערת, ותוך התחשבות בענישה הנוהגת בעבירות גרם המוות ברשלנות לצידן של העבירות הנוספות, בנסיבות שאינן תואמות לנסיבות שלפניי, ובמיוחד נוכח מידת רשלנותו של הנאשם אשר אין להגדירה כגבוהה, ואולי אף לא כבינונית - שוכנעתי כי מתחם העונש ההולם נע במקרה זה בין **חודשי מאסר ספורים אשר יכול וירוצו בעבודות שירות ועד למאסר לריצוי מאחורי סורג ובריא לתקופה של 18 חודשים.**

העונש המתאים

הנאשם, יליד שנת 1986, כיום בן 32 שנים.

הנאשם הודה בעבירות המיוחסות לו, הודאה כנה הנושאת בחובה חרטה אמיתית על המעשים, על ההתנהלות שהובילה לתוצאות הקשות ועל קיפוח החיים שנגרמו בעטיים.

הנאשם השתתף בטיפול ייחודי לאלו אשר ביצעו עבירות דומות, ונראה כי על אף הקושי ותעצומות הנפש הנדרשות לעיבוד המעשים והשלכותיהם, הנאשם גייס את כוחותיו, התמיד בטיפול והצליח לבחון בצורה עמוקה ביותר לבחון ולהבין את אחריותו על המעשים והתוצאות.

מאז ביצע הנאשם את העבירות חלפו 8 שנים.

הנאשם אשר ביצע את העבירות היה דר רחוב, אדם ללא מסגרת בחייו.

אדם ללא בית. ללא מסגרת משפחתית.

ללא הורה אשר יוכל לתמוך או לכוון, ללא מסגרת חינוכית אשר תצליח להקנות לו תמיכה וליווי כלשהו. הרקע של הנאשם הוא קשה, החל מילדותו לצד אם יחידנית הסובלת מהפרעה נפשית כמתואר בתסקיר, בצל אב אלים, ובהמשך נפילתו כקרבן למעשי אלימות כאן בישראל, במסגרות החינוכיות. נסיבות חייו הקשות של הנאשם הן חלק ממהותו, ולטעמי, אין חולק כי הייתה להן השפעה על ביצוע העבירות.

לחובת הנאשם הרשעות קודמות בעבירות רכוש ואלימות- הנאשם הורשע לפני כעשור בעבירה של פריצה לרכב ולפני כחמש שנים בעבירה של תקיפה הגורמת חבלה של ממש, בגינה ריצה עונש מאסר בן 8 חודשים, כאמור.

אלא שאל מול הנסיבות הקשות ונקודת הפתיחה הנמוכה, מבט אל חייו של הנאשם בנקודת הזמן הנוכחית, מעלה כי כיום הנאשם נמצא במקום שונה. הנאשם אינו עושה עוד שימוש בסמים, כפי שעולה החוות דעת הממונה על עבודות השירות. הוא מתגורר בשכירות ומכלכל את עצמו, מתפרנס מעבודתו כטבח, ומתמיד בעבודתו. הנאשם הפסיק את קשריו השוליים וכפי שעולה מתסקיר שירות המבחן הוא משקיע מאמצים רבים לניהול אורח חיים תקין. כל זאת, בעודו נמצא לבדו, ללא רשת תמיכה כלשהי.

השינוי אשר הנאשם עבר במהלך השנים האחרונות מאז אותו לילה מר ונמהר הוא משמעותי ומקורו במאמציו של הנאשם לתיקון דרכיו ולרצונו לחזור למוטב, תוך הבנה של הרקע, הדפוסים והבעיות אשר הביאו אותו לביצוע העבירות המיוחסות לו בכתב האישום המתוקן.

כפי שדיווח שירות המבחן, שליחתו של הנאשם למאסר עתה, שמונה שנים לאחר ביצוע העבירות, לאחר שנים של מאמצים והשקעת משאבים בתיקון דרכיו, תביא לפגיעה ונסיגה במצבו, ולכן סבורני כי יש להימנע מעונש אשר ישיב את הנאשם לבית האסורים.

נוכח כל האמור לעיל, לאחר שנתתי דעתי לכל השיקולים הנדרשים, באיזון בין מכלול הנתונים לכאן ולכאן, אני גוזר על הנאשם את העונשים הבאים:

1. שישה (6) חודשי מאסר אשר ירוצו בדרך של עבודות שירות, בהתאם להנחיות ולהגבלות אשר נקבעו בחוות דעת הממונה על עבודות השירות. הנאשם יתייצב לתחילת ריצוי עונשו לא מוקדם מיום 1.11.18 והממונה על עבודות השירות יעדכן את חוות דעתו ויעבירה לעיוני עד ליום 10.10.18.

2. שלושה (3) חודשי מאסר אשר אותם הנאשם לא ירצה אלא אם יעבור תוך שלוש שנים מהיום על כל אחת מהעבירות אשר בהן הורשע בהליך זה.

3. פיצוי כספי - הפכתי והפכתי בדבר, ונראה כי כל פיצוי יהווה לעג להוריה של המנוחה, שהרי לא ניתן לאמוד או לפצות על אובדן חיים. עם זאת, טוב יעשה הנאשם אם יתרום, ככל שידו מגעת,

להנצחת המנוחים ולמימון פעולות מנע שונות אשר יעצרו מחזות זוועה, כדוגמת כתב האישום דנן, מלקרות שוב.

עד כאן - ידי מגעת.

הבטתי בכל הנוכחים אשר שהו באולם בית המשפט עת נשמעה פרשת העונש ועת הוקרא גזר הדין.

נדמה כי כולם, ללא יוצא מן הכלל, מוכנים היו להחזיר את הגלגל לאחור, לגרום לאותם שמונת הבקבוקים אשר הרס וחורבן היו טמונים בהם - להיעלם כלא היו.

אם כך היה, המנוחים היו ממשיכים וחיים עימנו, מלאי תעצומות ומרץ כפי שרק צעירים יכולים להפיק מעצמם, תוך שהם כובשים יעד אחר יעד.

אך מירוץ חיים זה נפסק באיבו, וגורמים שונים הביאו לכך, וביניהם - הנאשם דנן.

כתב האישום המתוקן מלמד כי חלקו של הנאשם דנן לא היה מכריע בהיקפו, אך נאשם זה נותר הכתובת היחידה, ועל אף הרצון הטבעי והמובן להטיח בכתובת זו את מלוא האחריות ואת עוצמתו של העונש - לא אוכל לעשות כן.

הנאשם ישלם על מעשיו, אולם תשלום זה יעמוד ביחס ישר לחלקו ולמידת רשלנותו. כך ולא יותר.

באשר ליתר המעורבים - חברים, גופי הרווחה, משטרת ישראל ועוד - יבדוק ויפשפש כל אחד מהם בפעולותיו ויבחן האם יוכל להגיד כי "ידינו לא שפכו את הדם הזה" (לא באופן אקטיבי כמובן, אלא באורח המיוחס לפעולות מנע שונות אשר יתכן וראוי היה לנקוט בהן).

זירתו של המעשה הנורא המפורט בכתב האישום הוא "בכיכר הירח" בירושלים וגיבוריו הטראגיים היו ילדים של ממש, נערים ונערות צעירים בתחילת דרכם.

"אחד אחד היו נאספים..."

חולמים ביחד ועפים

ילדי הירח

ילדים יפים"

(ילדי הירח" - אהוד מנור)

בכיכר הירח אשר בירושלים אירע המעשה דנן, ו"ילדי הירח" הם אשר נפגעו כתוצאה ממנו והלכו לבית עולמם, ואולי כאן המקום לפעול ולדאוג כי לא מקרים כאלו לא יישנו עוד, וכי זקני העיר, המשטרה ורשויות הרווחה יפעלו כדי למנוע מוות מיותר שכזה מילדי ירח נוספים.

מי יתן, ומן השמיים ינוחמו הורי המנוחים ומשפחותיהם, ונדמה כי נכון לסיים גזר דין זה בדברי אבי המנוחה אשר יפים הם

לחתום בהם:

"התקווה היחידה שלי שמה שקרה לה יגיע להרבה מאוד מקומות, יגרום לאנשים משני הצדדים ללמוד מהדברים האלה ואם לילד אחד יקרה משהו טוב יותר בגלל זה- אז כבר הרווחנו משהו".

לו יהי.

העתק גזר דין זה יועבר לגורמי הרווחה והעוסקים בנוער בעיריית ירושלים.

ניתן היום, כ"א אב תשע"ח, 02 אוגוסט 2018, בנוכחות הצדדים ובאי כוחם.